

ACEC

ASSOCIACIÓ COL·LEGIAL
D'EScriptors DE CATALUNYA

ASOCIACIÓN COLEGIAL DE
ESCRITORES DE CATALUÑA

EL BUTLLETÍ

número 68 / gener-febrer 2007

L'aplicaci^o incorrecta de la LPI viola els drets d'autor

ÉS MOMENT DE PLANTAR CARA



SERGIO AQUINO

**Montserrat Conill
i Gimenez-Front
renoven el seu
mandat a l'ACEC**

**Entrevista a
Magdalena Vinent**
Secretària general de CEDRO

Exemples per a Espanya
El préstec
bibliotecari
a Europa

**Les prestacions
socials de CEDRO**

Presentació de la memòria 2006



> MONTSERRAT CONILL (PRESIDENTA) I JOSÉ LUIS GIMÉNEZ-FRONTÍN (SECRETARI GENERAL)

Primer de tot, al dirigir-me com en anys anteriors als nostres associats en el moment de presentar la memòria d'activitats i la rendició anual de comptes, és procedent assenyalar la plena normalitat institucional de l'exercici social de l'any 2006.

No reiteraré informacions relatives a activitats i obligats serveis ja detallats en la present Memòria, però sí que cridaré l'atenció sobre els continuats esforços de la Junta Directiva de la ACEC per fer escoltar la seva veu en els àmbits institucionals i empresarials que directa o indirectament afecten a l'univers autoral. Hem donat suport, a la Federació Espanyola de Gremis d'Editors i al Centre Espanyol de Drets Reprògràfics en les campanyes contra la pirateria, en favor del preu únic dels llibres i per la immediata aplicació de la normativa comunitària que obliga al

pagament de drets d'autor en el préstec bibliotecari. Al mateix temps, no obstant això, venim detectant un alarmant deteriorament en l'aplicació de l'esperit i de la lletra de la Llei de Propietat Intel·lectual espanyola amb una intolerable, il·legal i il·legítima desaparició de la figura de l'autor en els contractes d'edicions crítiques i de tota mena d'encàrrecs editorials, així com una fortíssima pressió econòmica sobre els traductors, les tarifes professionals dels quals tendeixen des de fa anys a la baixa, rebaixant per força la qualitat de l'edició i allunyant de la professió a traductors veterans i de reconegut prestigi. Sense oblidar, finalment, la nostra declaració

estatutària de promoció i defensa de totes les manifestacions culturals i la nostra pràctica activa de bilingüisme.

Per tot això, hem jutjat oportú no esperar a l'última setmana del trimestre per a celebrar l'Assemblea i les eleccions biennals per a la renovació parcial de la Junta Directiva, ampliant en la present convocatòria el nombre dels seus Vocals. Després de quatre anys de legislatura haig d'agrair la seva aportació a la Junta als seus membres cessants, Pilar Gómez Bedate, Dante Bertini, Antonio Tello i Hèctor Bofill, així com deixar testimoniatge d'un emocionat record dels associats trapassats l'any 2006, Xavier Costa Clavell, Lorenzo Gomis, Marie-Alice Korinman, Cesáreo Rodríguez Aguilera i Carlos de Arce.

Montserrat Conill
Presidenta

ACEC

ASSOCIACIÓ COL·LEGIAL
D'ESCRITORS DE CATALUNYA
ASOCIACIÓN COLEGIAL DE
ESCRITORES DE CATALUÑA

Amb el patrocini de:



I la col·laboració de:



Edita:

Associació Col·legial
d'Escriptors de Catalunya

Adreça:

Ateneu Barcelonès
c. Canuda, 6, 5a. 08002 Barcelona
Tel. 93 318 87 48 / Fax. 93 302 78 18
secretaria@acec-web.org - www.acec-web.org

Horari d'atenció a l'associat:

De dilluns a divendres, de 16 a 21 h.

Realització de continguts i maquetació:

Hydra Media (Tel. 93 894 53 75)

Coordinació de les il·lustracions:

Dante Bertini

Fotografies:

Carme Esteve

Impressió:

L'Eco de Sitges

Coordinació:

Secretaria de l'ACEC i Hydra Media

Dipòsit legal: B-8.579/97

JUNTA DIRECTIVA DE L'ACEC

Presidenta:

Montserrat Conill

Vicepresident primer:

Miquel de Palol

Secretari general:

José Luis Giménez-Frontín

Tresorer i vicesecretari:

Alejandro Gómez-Franco

Vocals:

Agnès Agboton, Dante Bertini, Anna Caballé, Carme Camps, David Castillo, Mayte Giménez, Alejandro Gómez-Franco, José Florencio Martínez, José María Micó, Miquel de Palol, Manuel Serrat Crespo, Anne-Hélène Suárez i Antonio Tello

Il·lustracions d'aquest número

SERGIO AQUINDO

Nascut el 1974, viu i treballa a París. Dibuxant de *Le Monde*, *Libération*, *Le Figaro Etudiant*, *Marianne*, *R de reel* i *Clarín*, entre d'altres mitjans. Ha publicat recentment *Lexique erotique illustré*, un alfabet amb textos d'Alfred Delvau i *Jouets perdus de Romilio Roil*.

Montserrat Conill renova com a presidenta amb una Junta que no donarà treva

Preparats per defensar els drets

L'Associació Col·legial d'Escriptors de Catalunya (ACEC) ha adaptat la seva estructura orgànica a un entorn de previsible conflictes ocasionats per la manca de respecte dels drets dels autors. Les sistemàtiques vulneracions de la Llei de Propietat Intel·lectual per part d'algunes editorials, el punt mort en les negociacions amb la indústria per la compensació de la còpia privada i la indefinició del Govern per aplicar la sentència del Tribunal de Justícia Europeu a favor del préstec bibliotecari ha generat una situació d'incertesa entre les associacions de defensa dels drets patrimonials d'escriptors i traductors que aconsella la creació d'una estructura capaç de respondre a les noves necessitats.

En aquest sentit, la nova Junta Directiva constituïda el passat 9 de febrer a partir de l'Assemblea General realitzada dos dies abans ha estat creada amb la intenció de respondre a les noves necessitats davant possibles conflictes professionals. Montserrat Conill i José Luis Giménez-Frontín renoven per dos anys com a presidenta i secretari general, respectivament. La Junta està integrada per quinze persones més, la xifra màxima que permeten els estatuts de l'entitat i que són sis més dels que van sorgir de l'anterior convocatòria electoral. Entre aquests quinze vocals, Miquel de Palol ha estat designat vicepresident primer, i Alejandro Gómez-Franco tresorer i vicesecretari.

Els nous integrants de la Junta escollits en l'Assemblea del dia 7 i per un mandat de quatre anys són: Anna Caballé, David Castillo, Alejandro Gómez-Franco, José Florencio Martínez, Miquel de Palol i Manuel Serrat Crespo, a més de Dante Bertini, José M. Micó i

Antonio Tello, que van ser reelegits. La resta de vocals, a més de la presidenta i el secretari general, van iniciar el seu mandat fa dos anys: Agnès Agboton, Carme Camps, Mayte Giménez i Anne Hélène Suárez.

La primera reunió de la Junta Directiva va acordar estructurar la seva organització en tres comissions, que abanderaran el programa de l'Associació en els

pròxims dos anys: Defensa jurídica dels autors, Cultura i Comunicació. La presidenta Montserrat Conill va ser molt clara i explícita davant l'Assemblea General, quan va definir el 2007 com "un any de lluita reivindicativa a favor dels drets dels autors". Conill va subratllar que "la progressiva

i intolerable degradació de la figura de l'autor, així com les lamentables condicions en les quals han de treballar molts traductors fan inevitable estar alerta". La presidenta va reclamar una actitud d'activa col·laboració dels associats per a defensar públicament el necessari pagament del dret d'autor pel préstec bibliotecari i, alhora, va exposar la incertesa en les negociacions que, a través de CEDRO, es duen a terme amb els representants de la indústria per a la renovació del cobrament de còpia privada, com obliga la renovada Llei de la Propietat Intel·lectual.



> LA NOVA JUNTA. DRETS I A L'ESQUERRA: ANTONIO TELLO, JOSÉ M. MICÓ, JOSÉ LUIS GIMÉNEZ-FRONTÍN, MIQUEL DE PALOL, MONTSERRAT CONILL, MANUEL SERRAT CRESPO, JOSÉ FLORENCIO MARTÍNEZ, DAVID CASTILLO I ALEJANDRO GÓMEZ-FRANCO. ASSEGUDES: CARME CAMPS, AGNÈS AGBOTON, ANNE-HÉLÈNE SUÁREZ I ANNA CABALLÉ. FALTEN: DANTE BERTINI I MAYTE GIMÉNEZ

Les noves comissions
 Defensa jurídica dels autors
 Cultura
 Comunicació

ELS NOUS PUNTS DE FRICCIÓ

- Vulneracions de la LPI per part d'algunes editorials, que manllevan la condició de l'autor i impulsen la desaparició professional del traductor
- Els obstacles de la indústria privada (escàners, fotocopiadores, impressores, DVD...) a firmar l'acord de compensació per còpia privada
- La manca de voluntat del Govern per aplicar el pagament pel préstec bibliotecari, tot i la sentència favorable del Tribunal de Justícia Europeu

Escriptors i traductors se senten desprotegits davant d'una llei que no evita el frau

L'aplicació incorrecta de la LPI provoca violacions dels drets d'autor



COMUNICAT DE LA SECRETARIA GENERAL

Tal i com consta a l'Acta de la reunió de la Junta Directiva de l'ACEC del passat 12 de desembre, la nostra Associació pren bona nota d'un alarmant i creixent nombre d'incompliments i d'interpretacions forçades, en algunes ocasions presumiblement fraudulentament, de la vigent Llei de Propietat Intel·lectual en matèria de drets d'autor.

Si continua la tendència de furta la consideració d'autor als traductors i als creadors de tota classe de textos –als quals, per citar un exemple, se'ls rebaixa a la categoria legal de "preparadors" dels citats textos en nombrosos contractes als quals ha tingut accés la nostra Secretaria–, s'estarà consolidant una situació absolutament escandalosa, a més d'il·legítima, que s'apropa al ridícul.

Amb el benentès que la ignorància de la llei no eximeix del seu compliment, la Junta va adoptar l'acord de transmetre la seva inquietud a la resta d'associacions d'autors i tractar el tema com a punt prioritari de la seva primera reunió després de la celebració de les eleccions, per tal d'adoptar amb urgència les mesures legals pertinents.

J. L. Giménez-Frontín
Secretari General de l'ACEC

Casos com el recent de la traductora Verónica Canales són una autèntica excepció. "Ha estat la primera vegada que es guanya un judici per plagi d'una traducció", explica Mario Sepúlveda, advocat de la traductora i assessor de l'ACEC. La sentència va ser un autèntic premi a la paciència, "si no hagués estat perquè els dos volíem arribar fins al final, el cas s'hauria tancat sense haver aconseguit res", comenta Sepúlveda.

Quan l'advocat va presentar el cas, el jutge no el va admetre a tràmit per considerar que una traducció no podia ser objecte de plagi –dada que fa pensar que el jutge ni tan sols coneixia la Llei de Propietat Intel·lectual (LPI), atès que l'article 11 de la llei deixa ben clar que una traducció sí que genera drets d'autor–. No va ser fins després de l'apel·lació davant l'Audiència Provincial que es va acceptar que el plagi d'una traducció podia ser considerat delictiu i objecte de dret penal i, per tant, es va poder tramitar la querrel·la.

Sortosament, en aquesta segona ocasió, tant la sentència d'instància com la de l'Audiència van ser favorables a Verónica Canales. El tribunal ho va veure clar. Ella havia rebut, per part de l'agència MTM, l'encàrrec de la traducció d'un llibre. Temps després d'haver realitzat la feina i sense haver percebut encara cap tipus de remuneració, la traductora va trobar el llibre en una llibreria i va veure com enlloc del seu nom, a l'ISBN i el *copyright* del llibre, hi constava el nom de l'agència MTM. Per aquest motiu, Canales va decidir demandar l'apropiació d'una obra aliena per part de l'agència MTM i finalment el jutge li va donar la raó. El responsable de l'agència havia comès un delictiu de plagi d'una traducció.

El cas de Verónica Canales és una mostra del greuge que pateixen autors i traductors i que darrerament ha assolit quotes preocupants per la clara vulneració de la LPI. La denominació de "preparador del pròleg" a l'autor del pròleg en el contracte d'encàrrec és un visible exemple de la degradació dels drets d'autor. L'ACEC ha

tingut accés, recentment, a contractes d'una coneguda editorial on apareixen aquestes denominacions amb la voluntat d'obviar els drets que marca la LPI i que constitueixen una mostra de la tendència registrada en els contractes d'algunes editorials.

La majoria de traductors, però, no han tingut tanta sort com la Verónica Canales. El cas de la traductora de les obres de Tolkien al castellà, Matilde Horne, ha aparegut en els darrers mesos en els mitjans de comunicació. Des de la venda d'Ediciones Minotauro al grup Planeta, la nonagenària traductora argentina ha deixat de percebre els drets d'autor pels seus treballs i actualment viu amb una pensió de 300 euros al mes, malgrat que l'obra de Tolkien genera un important fluxe de vendes, especialment en els darrers anys arran de la trilogia cinematogràfica.

UNA TRADUCTORA GUANYA UN JUDICI PER PLAGI EN HAVER-SE OMÈS EL SEU NOM EN EL 'COPYRIGHT'

Aquesta és una situació injusta i desgraciadament força comuna: quan una editorial cedeix els drets d'un llibre a una altra editorial, l'autor perd els drets que tenia amb la primera i, com a molt, rep una única compensació monetària pel canvi de mans. Es tracta, a més, d'una pràctica que afecta tant a traductors com a autors.

"Es parla molt dels traductors però els autors també ens trobem en situacions molt i molt precàries", explica Antonio Tello, autor de més de 70 obres on no apareix com a autor en el *copyright*. "Abans, els autors podien viure dels drets d'autor, però actualment hem de subsistir gràcies a les obres d'encàrrec", afirma el membre de la comissió de drets d'autor de la Junta Directiva de l'ACEC.

Segons la seva opinió, una de les primeres millores que s'haurien de dur a terme és la modificació de l'article 8 de la LPI ja que en base a aquest article que parla sobre la no obligació de pagar drets d'autor per a les obres col·lectives, moltes editorials aprofiten per no pagar drets per a obres que en realitat no són col·lectives. "En el *copyright* hi posen el nom de l'equip o de l'editorial i així no han de remunerar l'escriptor", lamenta Tello, "i a més, no t'avisen, sinó que t'ho trobes quan vas a la llibreria".

La possibilitat de denunciar-ho a títol individual és una mena de suïcidi pels autors. El temps passa i la situació es perpetua. Una situació que tal vegada només des de les associacions es pot denunciar i intentar canviar.

FUNCIÓ SOCIAL DE CEDRO BALANÇ D'AJUDES 2006

Projectes patrocinats en el 2006: 187

Classificació d'activitats per grups:

- Serveis d'assessoria jurídica i fiscal
- Automatització i serveis web
- Campanyes i concursos
- Congressos, cursos, seminaris i jornades de propietat intel·lectual
- Fires
- Premis i homenatges
- Estudis i informes
- Publicacions

Prestació 2006: 2.108 ajudes atorgades

Els tipus d'ajudes són:

- Material òptic: 785
- Material ortopèdic: 103
- Cirurgia: 32
- Tractament dental: 787
- Altres tractaments: 401

Ajudes assistencials directes: 96

Ajudes de CEDRO per serveis socio-sanitaris

Els autors socis de CEDRO tenen l'oportunitat de sol·licitar, fins el 18 de gener de 2008, la prestació extraordinària de fins a 600 euros que concedeix l'entitat durant aquest exercici per a la contractació o adquisició de materials, serveis i tractaments socio-sanitaris de diversos tipus.

Els autors interessats en obtenir aquest suport –han de ser socis amb anterioritat al darrer 1 de gener– poden percebre el 75% de l'import de les factures al seu nom que han d'enviar a l'entitat, amb un màxim total de 600 euros.

Per a aquesta i altres convocatòries d'ajudes de prestacions socials, els interessats en obtenir més informació sobre quin tipus de materials i tractaments estan coberts, així com la forma de sol·licitar-la, poden posar-se en contacte amb el Departament de Socis de CEDRO, o visitar la secció Prestació extraordinària 2007 de l'Àrea de socis del web de CEDRO (www.cedro.org).

El 2006, l'entitat va concedir 2.108 ajuts i 96 ajuts assistencials directes. Al mateix temps, CEDRO patrocina projectes de diversos àmbits com l'assessoria jurídica i fiscal.

Entrevista a MAGDALENA VINENT, Secretària general de CEDRO

“Els països que protegeixen els drets d'autor són els de millor nivell cultural”



Magdalena Vinent ha participat, en tant que secretària general de CEDRO, en les negociacions amb els representants de la indústria privada (fotocopiadores, ordinadors, impresores, CD, DVD, escàners...) per tal que autors i editors obtinguin la necessària compensació per còpia privada. La reforma de la Llei de Propietat Intel·lectual efectuada l'any passat ha motivat aquest procés que, de moment, s'ha tancat sense acord, fet que ha encès les primeres alarmes.

Després de fer-se públic que no hi ha hagut acord en la negociació sobre la compensació per còpia privada entre els fabricants i les vuit entitats de gestió, quin serà el següent pas que farà CEDRO per defensar aquest dret dels autors?

Com fins ara, CEDRO continuarà amb la seva lluita perquè els titulars de drets obtinguin una compensació equitativa i justa per a la utilització de les seves obres en l'àmbit privat. S'ha de tenir en compte que la còpia privada no és un dret dels usuaris, sinó una excepció o límit al dret dels autors a decidir com i durant quant de temps es poden utilitzar les seves obres. Per això, CEDRO va exposar la nostra postura als ministeris de Cultura i d'Indústria, que són els que ara han de decidir la llista de dispositius subjectes a aquesta compensació i la quantitat a abonar per cadascun d'ells. A més, farem arribar a la societat una explicació clara de perquè ha d'existir una compensació, amb l'objectiu d'acabar amb la demagògia que existeix actualment sobre aquest tema.

Quin ha estat el principal entrebanc que ha motivat el fracàs de la negociació amb els fabricants?

Els representants de la indústria tecnològica han mostrat la convicció que la compensació equitativa per còpia privada suposa un obstacle per al desenvolupament tecnològic del nostre país. Aquesta suposició contradiu la realitat atès que, per exemple, a Suècia o Alemanya, que compten amb un sistema semblant a l'espanyol, l'índex de penetració dels equips i suports subjectes a com-

“LA INDÚSTRIA OBLIDA EL DRET DELS AUTORS A UNA REMUNERACIÓ PER L'ÚS DE LES SEVES OBRES”

pensació no ha minvat, sinó tot el contrari. A més, els fabricants d'aquests dispositius creuen que existeixen mesures suficients per tal que la còpia privada deixi de tenir sentit al nostre país, oblidant l'absència de mesures realment efectives en el sector del llibre. Ambdues postures han dificultat les negociacions fins arribar al punt de ruptura en el qual ens trobem. Amb tot això no només oblidem el dret dels autors a rebre una remuneració per l'ús de les seves obres, sinó que també obvien que amb un percentatge de la recaptació

per còpia privada es financien gran part de les activitats de formació, promoció i assistència dirigida als titulars de drets que tenen lloc al nostre país.

Com s'ha de calcular? Ha de ser un percentatge del preu del producte o ha d'anar en relació a la capacitat d'emmagatzament del dispositiu?

A CEDRO no creiem que el preu del producte hagi de ser un referent directe a l'hora d'establir la compensació, ja que depèn únicament del fabricant i de la seva política comercial. Així, si un dispositiu es comercialitza a només un euro, quin percentatge en rebria l'autor? Seria justa i equitativa, d'aquesta manera, la remuneració? La nostra entitat sempre s'ha mostrat partidària d'una tarifa proporcionada, però no proporcional al preu de venda al públic. Per això, apostem fermament per una tarifa que mantingui relació amb la capacitat de reproducció dels equips.

"EL GOVERN HA D'ENTENDRE QUE NO ÉS UNA CONCESSIÓ ALS AUTORS, SINÓ UNA COMPENSACIÓ JUSTA PEL SEU TREBALL"

Segons les entitats de gestió s'ha d'aplicar el cànon a tots els dispositius capaços de fixar, reproduir i emmagatzemar continguts? Sense excepcions?

Sempre que aquests dispositius puguin suposar un perjudici a l'explotació normal d'una obra ha d'existir aquesta compensació, ja sigui per l'ús d'una màquina fotocopiadora, d'un escàner, multifuncional, impressora, DVD, etc. L'excepció, en aquest cas, no s'aplica a l'equip o suport, sinó al dret de l'autor a poder decidir si vol que la seva obra es reproduïxi o no.

Ara, fruit del desacord, la decisió està en mans del Govern. Com creu que actuarà?

Esperem que els ministeris de Cultura i Indústria tinguin en compte que, sense el reconeixement dels drets dels autors i dels editors, la cultura del nostre país es veurà minvada enormement, amb el perjudici evident que això causaria. Haurien de mantenir-se al marge de la pressió que exerceix la indústria tecnològica i els diversos grups que estan en contra d'aquesta compensació. Com dèiem abans, el Govern ha d'entendre que aquesta remuneració no és una concessió per als creadors, sinó una justa compensació pel seu treball i un mecanisme de solidaritat perquè puguin esdevenir realitat moltes de les activitats de for-

mació, promoció i assistència que es duen a terme al nostre país per a autors i editors.

Alguns internautes no estan d'acord amb el cànon perquè el pagaran amb suports que no utilitzen, segons ells, per copiar cap element que generi drets d'autor (per exemple, arxius propis). Com els justificaria a aquests usuaris la necessitat de pagar la compensació per còpia privada?

Ningú qüestiona el marge de beneficis que obté la indústria per comercialitzar aquests equips, que en moltes de les seves publicitats fan menció a la capacitat de reproduir llibres a través d'ells, però sí que es posa en dubte la legitimitat dels titulars d'obtenir una compensació per l'ús de les seves obres. Seria impossible saber de quina manera s'utilitzarà cada dispositiu o cada suport; per tant, aquest sistema es l'única forma viable d'aconseguir que les reproduccions que es duen a terme amb aquests suports no perjudiquin als titulars de drets d'autor.

Tant en el pagament per còpia privada com en el de préstec bibliotecari s'ha detectat una opinió generalitzada d'oposició entre amplis sectors de la societat, de quina manera creu que la societat hauria de conèixer, i per tant valorar, el dret d'autor?

Crec que tots hauríem de ser conscients que aquells països que protegeixen la creació i els drets d'autor són els que tenen millor nivell cultural, educatiu i bibliotecari, així com un major desenvolupament econòmic. Un bon exemple són la majoria de països nòrdics. Contràriament al que pensa molta gent, en aquells països on es promou l'accés gratuït a les creacions protegides i no es fomenta el respecte a la propietat intel·lectual és on hi ha un menor desenvolupament cultural, educatiu i econòmic. Està clar que el progrés d'un país està lligat als mecanismes dels quals disposa per protegir l'autor i fomentar la creativitat i el seu bagatge cultural.

Darrerament han proliferat incompliments de la LPI que han afectat als drets d'escriptors i traductors. Vint anys després de la seva publicació i després de la reforma de fa uns mesos, com s'haurien d'evitar aquestes violacions d'una llei fonamental per als autors com la LPI?

Crec que aquestes vulneracions s'han de tractar com la resta: informació i control per part de les administracions competents. En el cas que sigui necessari, la via judicial és una alternativa.

Espanya pot escollir entre les múltiples opcions que s'apliquen al continent

El préstec bibliotecari a Europa



Emesa la sentència del Tribunal de Justícia Europeu, el passat 26 d'octubre, condemnant la incorrecta aplicació de la llei sobre drets de préstec públic per part de l'Estat Espanyol, el que toca ara és esperar a veure de quina manera el Govern fa efectiu el pagament dels drets d'autor i mitjançant quin sistema calcula les quantitats a remunerar.

El dret ja està reconegut a 39 països del món, tot i que només 29 d'ells l'han portat a la pràctica, la majoria a Europa. Atès que a altres estats de la Unió ja fa anys que, d'acord a la llei, aquest pagament es fa efectiu, un repàs als seus sistemes pot ser interessant per tal de veure quin mètode seria el més escaient per aplicar a Espanya.

Dinamarca

El Parlament danès és qui financia el préstec públic. Els beneficiaris del pagament són els autors que han publicat les seves obres en danès (75%) i els qui contribueixen a la creació dels llibres (correctors, il·lustradors...) excepte els editors (25%). Per percebre la remuneració s'han d'inscriure en el Registre de la Bibliografia Nacional Danesa. La remuneració va en funció del nombre de pàgines del llibre, el gènere –la poesia és el que rep més remuneració–, i el número de còpies existents a les llibreries públiques i de les escoles. El pagament es fa una vegada l'any.

Suècia

Com a Noruega i Dinamarca, el PLR forma part de les polítiques de suport a la cultura i la llengua del país. L'Estat financia un fons per a les biblioteques que és administrat pel Fons d'Autors Suecs. Els beneficiaris són els autors, traductors i il·lustradors (els editors, no). La remuneració es calcula mitjançant l'estudi de biblioteques representatives.

Finlàndia

L'Estat paga pel préstec públic. Només reben la remuneració els autors que han publicat en la llengua nacional i en funció dels títols que tenen a les biblioteques.

Alemanya

Les entitats de gestió col·lectiva acorden una quantitat global. El 90% el financien els governs estatals i el 10% el federal. Els beneficiaris són els autors alemanys, alguns estrangers que tenen regularment obres en préstec a Alemanya, i els editors. Els autors alemanys, a més, també es beneficien del préstec públic de Gran Bretanya.

Dels fons recaptats, un 10% és per als autors amb dificultats, el 45% es destina a una organització que financia les pensions i la Seguretat Social dels autors *freelance* i el 45% restant es distribueix entre autors (70%) i editors (30%).

Àustria

El dret de préstec públic es fa efectiu després d'extingir-se el dret de distribució. El govern i els *länder* el financien mitjançant una entitat de gestió, Literar Mechana. En són beneficiaris autors (70%) i editors (30%).

Gran Bretanya

El govern financia el PLR del qual només en són beneficiaris els autors de Gran Bretanya o Alemanya –atès que aquests dos països tenen signat un acord de reciprocitat– inscrits en el registre del sistema i residents a la UE. Els beneficiaris són autors, traductors, il·lustradors i correctors (els editors, no). El pagament va en funció del número de préstecs que es calcula mensualment a través d'una mostra de biblioteques representatives.

Països Baixos

Les biblioteques públiques finançades amb ajuda estatal estan obligades al pagament del qual en són beneficiaris autors, il·lustradors, traductors (70% entre tots) i editors (30%). La remuneració es calcula en funció del nombre de préstecs realitzats a través de l'anàlisi d'una mostra de biblioteques.

Bèlgica

Les entitats de gestió recapten 1 euro per adult inscrit a les biblioteques i 0,50 cèntims pels menors de 18 anys; quedant exemptes les biblioteques escolars i les universitàries. Les mateixes biblioteques són les encarregades de transmetre els llistats d'usuaris a l'entitat gestora dels drets. L'entitat que gestiona els drets d'autors i editors a Bèlgica, Reprobel, també gestiona el préstec públic: agrupa els titulars de drets, recapta la remuneració i la distribueix entre les associacions. Dels diners recaptats, en cedeix un 70% als autors i el 30% restant a les editorials.

França

A França, Sofia és l'entitat destinada a recaptar i distribuir la remuneració. En aquest cas, són els proveïdors de llibres i les biblioteques qui transfereix la informació sobre el nombre de llibres adquirits i Sofia en reparteix un 50% als autors i l'altra meitat als editors.

Itàlia

Itàlia va ser condemnada juntament amb Espanya el darrer octubre. El govern italià i les biblioteques del país sempre han manifestat la seva oposició a

la creació d'un sistema de remuneració pel préstec públic. Actualment, en el projecte de llei de pressupostos pel 2007 s'hi ha introduït una partida de 3 milions d'euros que es destinarà a la remuneració del préstec de totes les biblioteques excepte les escolars i universitàries.

Lituània

El 2002 es va regular el sistema de pagament del préstec establint que el 10% del pressupost per a les biblioteques es destinaria a finançar-lo. L'entitat encarregada de la gestió és LATGA i té un sistema electrònic específic mitjançant el qual obté anualment la informació de les biblioteques. Els autors han de sol·licitar el pagament a través d'una oficina de registre. El 70% de la recaptació es destina als autors i traductors i el 30% restant als il·lustradors. A l'hora de calcular la remuneració tenen en compte el nombre de vegades que s'ha deixat el llibre en préstec i els cops que s'utilitza l'obra de cada autor.

ELS CONSELLS DE CEDRO

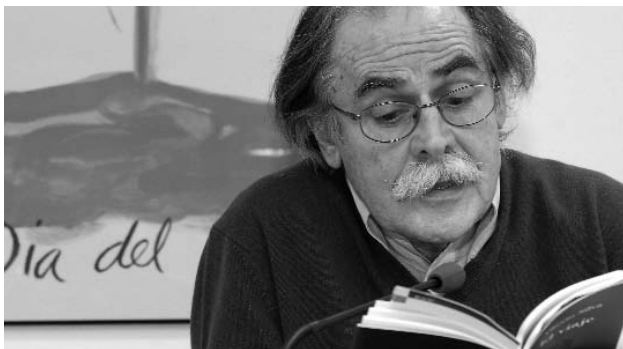
Pel que fa l'aplicació a Espanya, CEDRO, després d'estudiar el sistema de pagament a la resta d'Europa, ha proposat la que considera la millor manera d'executar el finançament d'aquest dret.

Els beneficiaris haurien de ser tant els autors com els editors. El percentatge atribuït a cada grup seria el mateix que a Alemanya, Àustria, els Països Baixos i Bèlgica: un 70% per als autors i el 30% restant per als editors. Tanmateix, plantegen la possibilitat de destinar una part de la recaptació total a serveis pel col·lectiu d'autors, tal i com succeeix a altres països, entre els quals, els nòrdics.

Les entitats obligades a pagar el dret haurien de ser, segons CEDRO, totes les biblioteques, hemeroteques i centres de documentació accessibles al públic i que no obliguen als usuaris a remunerar el préstec. En cas d'admetre alguna excepció, aquesta es limitaria a les biblioteques escolars. En tot cas, l'ACEC sempre ha defensat que el cost del pagament no recaigui en els usuaris de les biblioteques.

Atesa la seva experiència en la gestió de drets de propietat intel·lectual, CEDRO es postula, a més, com a possible entitat recaptadora i distribuïdora de la remuneració pel préstec públic.

El criteri de càlcul de la remuneració utilitzat a Europa és majoritàriament el nombre de préstecs. En alguns casos, es basa en el nombre d'exemplars distribuïts a les biblioteques i a Bèlgica en el nombre d'usuaris registrats. Per a Espanya, CEDRO recomana utilitzar el criteri majoritari: el número de préstecs; i dividir la quantitat total recaptada entre el número total de préstecs o bé fixar-ne una quantitat concreta per préstec.



> ALBERTO SILVA EN EL TRANSCURS DE LA SEVA LECTURA



> AGUSTÍ PÁNIKER VA PRESENTAR CHIMO FERNÁNDEZ DE CASTRO

De llibres i poesia

La programació d'activitats culturals dels dos primers mesos de l'ACEC ha girat entorn la presentació de les darreres novetats editorials d'Alberto Silva i Chimo Fernández de Castro, mentre que el final de febrer i el mes de març conté un atapeït programa amb noves presentacions editorials.

De poesia en va parlar a l'Ateneu José Corredor-Matheos amb la seva lectura de l'obra d'Alberto Silva el 30 de gener. Silva, nascut a Buenos Aires, és poeta i professor de la Universitat d'Estudis Estrangers de Kyoto. Els darrers llibres de poesia de l'escriptor argentí són *El viaje* (2003) i *Celebración del mar* (2004), però és també autor de nombrosos articles i diversos llibres sobre temes japonesos i transculturals com *La invención de Japón* (2000) o *El libro del Haiku* (2005).

D'altra banda, Agustí Pániker va presentar a l'Aula dels Escriptors el llibre de Chimo Fernández de Castro: *El cristianismo desmitificado. Estudio de la sexualidad en tiempos de Jesucristo*. Es tracta de la darrera obra del psicòleg, sexòleg i medievalista, Fernández de Castro, que ja ha publicat altres llibres en aquesta línia, com *La historia de la sexualidad*, *Hablando de sexo sin tabúes*, *Kama Sutra universal* i *Aventuras en un sex-shop*.

CARLOS DE ARCE, EN EL RECORD

Carlos de Arce, tresorer de la primera Junta Directiva de la Sección Autónoma de Cataluña de la ACE, embrió de l'actual ACEC, va morir el passat 19 de desembre. Traductor, editor, assagista i narrador, es definia com una persona a la que "li agrada escriure, desentranyar les complexes històries que viu l'ésser humà, i oferir-les com a exemple de la imperfecció que ens acompanya", tal i com exposava al seu *blog* personal.

De Arce havia nascut a Chantada (Lugo) el 1932. Fill d'una família amb antecedents militars, va compaginar la seva feina a l'empresa Antibióticos S.A. amb la literatura. Va viatjar a París, va treballar de periodista, col·laborant amb publicacions d'Argentina, Colòmbia, Veneçuela i Costa Rica i va conrear nombrosos gèneres literaris. És autor d'obres infantils com *La nieta del duque* (1958), i de relats i ficció com *La ciudad desierta* (1958) i *El insaciable Eros* (1971), entre d'altres. També havia publicat amb el pseudònim de Paul Reader, obres com *Exploraciones famosas* (1962) o *Biografía de las perversiones* (1973) i altres llibres que manifesten la seva activa participació en la vida literària espanyola. Havia estat finalista del Premio Planeta i del Nadal.

Agenda d'activitats

Homenatge a Blas Infante: auca de la seva vida

Dia d'Andalusia. Presentat per Rai Ferrer i Antonina Rodrigo

Dimecres 28 de febrer a les 19.30h.

Sala d'Actes de l'Ateneu Barcelonès

Presentació del llibre *Libro del retorno*, de Carmen Borja

Dijous, 8 de març a les 19.30h.

Aula dels Escriptors de l'Ateneu Barcelonès

Presentació del llibre *La vida por delante*, d'Anna Mariani

Presentat per Luisa Cotoner i Dante Bertini

Dilluns, 12 de març a les 19.30h.

Aula dels Escriptors de l'Ateneu Barcelonès

Presentació del llibre *Mujer que soy*, d'Angelina Gatell

Presentat per Eduardo Moga i Antonina Rodrigo

Dimarts, 27 de març a les 19.30h.

Aula dels Escriptors de l'Ateneu Barcelonès

El 80 aniversari de Garcia Márquez i els centenaris de Moravia i Carducci encapçalen les commemoracions literàries d'enguany

Els aniversaris de les lletres

Un aniversari literari de gran relleu constitueix un dels epicentres culturals del 2007 en el món hispanoamericà: les commemoracions entorn el premi Nobel Gabriel Garcia Márquez. De fet, l'autor celebra aquest 2007 tres aniversaris rodons: els seus 80 anys, els 40 anys de l'edició d'una de les seves obres més importants: *Cien años de soledad*, i els 25 anys del premi Nobel. Per aquest motiu, diverses entitats arreu del món organitzaran actes d'homenatge. Entre elles, el IV Congrés Internacional de la Lengua Española que se celebrarà a Cartagena de Indias, el seu país d'origen.

Altres aniversaris literaris d'enguany són els centenaris del naixement de l'escriptor i periodista Alberto Moravia i el de la mort del poeta Giosuè Carducci, que reuneixen a Itàlia diverses activitats commemoratives. Moravia, nascut a Roma el 1907 i mort a la mateixa ciutat el 1990, és una de les figures de major rellevància intel·lectual en la Itàlia de la segona meitat del segle XX. Carducci, Nobel de Literatura l'any abans de la seva mort, va ser considerat com el poeta nacional italià per la influència i transcendència de la seva obra.

A Catalunya, aquest any també se celebra un centenari vinculat al món de les lletres, la ciència i el coneixement. Es tracta de l'Institut d'Estudis Catalans, l'entitat que s'ha dedicat des de fa un segle a servir la cultura i la ciència a Catalunya. El centenari de l'IEC suma gairebé 400 actes que es van començar a celebrar l'octubre passat i es mantindran durant tot aquest 2007.

D'altra banda, enguany es commemora també el centenari d'Artur Bladé i Desumvila, l'escriptor de l'Ebre, que va ser cronista de l'exili. Una exposició a la Residència d'Investigadors CSIC i altres actes literaris centren aquesta celebració.

MEDALLA D'OR A L'ATENEU

L'Ateneu Barcelonès ha rebut la Medalla d'Or al Mèrit Cultural, que concedeix l'Ajuntament, per la seva contribució al foment de la cultura i la ciència al llarg de més de cent anys. El president de l'entitat, Oriol Bohigas, va recollir la distinció.

Nuria Amat, a l'Impac de Dublin

L'escriptora i associada Nuria Amat ha estat nominada al prestigiós premi Impac de Dublin per la seva novel·la *Reina de América*. Amat competirà amb 138 títols (entre els quals, Paul Auster, Bret Easton Ellis o Zadie Smith).

Lectures de Freud

Les celebracions de l'Any Freud han estat clausurades amb un reeixit *festival* que m'atreuria a qualificar de curiós, sota l'eficaç tutela de Salvador Foraster. Reeixit, per haver convocat un disabte al matí diversos centenars de persones, la majoria de les quals relacionades amb les diverses famílies barcelonines de teràpia psicoanalítica. I curiós pel seu mateix caràcter festiu, en què els papers habituals quedaven invertits: els psicoanalistes exercien de públic –i de *jurat* que aplaudia cortesment o amb càlida sintonia les respectives intervencions–, mentre que els ponents eren professionals d'altres disciplines, com la poesia, la filosofia, la sociologia, la ciència o la història de l'art. (...)

José Luis Giménez-Frontín

Tendències-El Mundo, 19 de gener de 2007



> LES PONÈNCIES VAN REUNIR DIVERSOS MEMBRES DE L'ACEC

PERI ROSSI OBTÉ EL TORREVIEJA

La poeta i associada Cristina Peri Rossi ha guanyat el Premi Ciudad de Torrevieja pel seu poemari inèdit 'Habitación de hotel', que editarà Plaza y Janés pròximament.

El Consell de Cultura convida Anna M. Moix

El Consell de Cultura de l'Ajuntament de Barcelona ha designat els seus membres, entre els quals hi ha l'escriptora i associada Anna M. Moix, que participarà en aquest òrgan junt amb altres professionals de la cultura.

Carta a un Lector

Benvolgut amic. Disculpeu que us escrigui sense conèixer-vos, però tinc la pretensió que, lector com jo, el tema del qual desitjo parlar-vos us interessi.

M'atreviré, així d'entrada, a fer-vos una pregunta la resposta de la qual serà -ja ho sé, ja ho sé-, inevitablement, falsa. Digueu-me, doncs: qui va escriure allò de *ser o no ser*, aquesta és la qüestió? I ja em sembla endevinar el vostre somriure de suficiència: "William Shakespeare, és clar, el conegudíssim monòleg de Hamlet, tampoc no n'hi havia per a tant".

I no. Ho veieu? L'admirat Shakespeare mai no va escriure aquesta frase, el nom del primer autor de la qual ignorem per complet -com a mínim jo-, tot i ser, sense cap mena de dubte, una de les més conegudes, i repetides, de la literatura en llengua castellana. Sí, és clar, aquí rau la dificultat: el bo de William Shakespeare escrivia en anglès, i nosaltres -com a mínim jo- hem llegit, de fet, el que va escriure un desconegut traductor literari que, molt probablement, estimava apassionadament la literatura i sobrevivia, a empentes i rodolons, amb l'escassa retribució que la feina i la inspiració li reportaven.

Doncs bé, amic meu, creieu-me, avui les coses continuen igual, o potser han empitjorat. Després de quaranta anys de professió, després d'haver canviat en un munt de llibres (més de cinc-cents) la pell de les paraules, estic convençut que les coses no seran diferents fins que ho vulgueu, fins que ho decidiu. No, si us plau, no us enfadeu amb mi! No pretenc, ni de bon tros, ficar-vos en un embolic que no em correspon, però em temo que la situació és aquesta.

Escolteu-me, intentaré convèncer-vos, donant per fet que coneixeu molt bé la mísera paga que rep un traductor literari (ja ens n'hem lamentat tant!), que teniu a les mans l'únic mitjà que existeix per a aconseguir que les coses comencin a millorar una mica, només una mica; i amb això ja n'hi haurà prou.

Escolteu-me, doncs: quan aneu a comprar aquell llibre

que us interessa, aquella obra d'un autor australià o congolès del qual us han parlat tan bé o que potser coneixeu perquè n'heu llegit algun llibre, recordeu, abans de comprar-lo, que William Shakespeare mai no va escriure el *ser o no ser* en qüestió, procureu esbrinar qui ha traduït al castellà (o al català, o al gallec...) el text que teniu ara a les mans i intenteu obtenir certes garanties de fidelitat -és clar! - però també de qualitat literària.

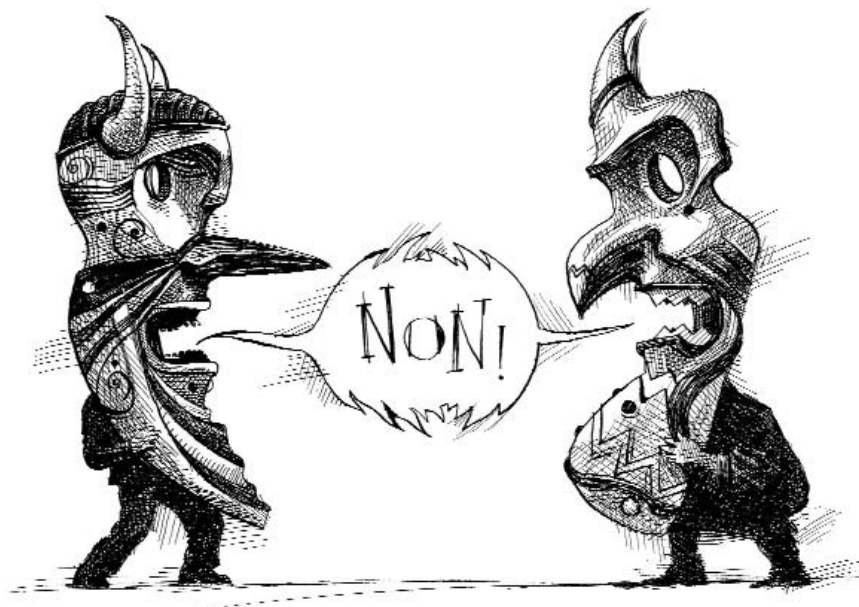
No és tan difícil, creieu-me. Alguns detalls són reveladors i us informaran de la importància que l'editor concedeix a la qualitat de les traduccions que publica; el nom del traductor a la coberta, per exemple, és un indicatiu fiable que ens trobem davant un editor curós i un professional de cert prestigi. Fugiu, en canvi, dels llibres que releguen els traductors als llombs de la pàgina de crèdits (com més petita sigui la lletra, més revelador és el senyal) o, encara amb més raó, d'aquells que ni tan sols n'esmenten l'existència o n'oculten la identitat rere unes síl·labes irrelevantes.

Potser, d'aquesta manera -de mica en mica, ja ho sé-, aconseguirem implantar, en el camp editorial i, en conseqüència, en el "producte literari" (quin horror!) que se'n ofereix com a lectors, una cultura de la traducció que impliqui una exigència de qualitat cada cop més necessària. Potser, d'aquesta manera, aconseguirem que certes barbaritats (qui no en coneix alguna?) afectin directament els resultats d'algun desaprofessat disfressat d'editor; i, llavors -la pela és la pela-, les coses hauran començat a canviar.

Ho veieu, benvolgut amic? La cosa està a les vostres mans... Cal que comencem a exigir traduccions de qualitat suficient, perquè això beneficiarà, sense cap mena de dubte, els bons traductors, i evitarà, a més, que, com a lectors, ens segueixin donant gat per *hare*.

Manuel Serrat Crespo

Article publicat a la revista *Qué Leer*,
núm. 118 del mes de febrer de 2007



Premis en llengua catalana

III Premi Vallromanes de Poesia Sant Jordi

Modalitat: Poesia

Convoca: Regidoria de Cultura de l'Ajuntament de Vallromanes

Lliurament dels treballs i informació:

Registre de l'Ajuntament de Vallromanes

Pl. de l'Església, 6. 08188 Vallromanes

Tel 93 572 91 59

Dotació: 700 euros

Termini de presentació: 15 de març de 2007

Extensió: mínima de 150 versos

L Premi Joan Santamaria de Narrativa

Modalitat: Narrativa

Convoca: Penya Joan Santamaria. Agrupació per al Foment de la Cultura Catalana

Lliurament dels treballs i informació:

Llibreria La Central del Raval

C. d'Elisabets, 6. 08001 Barcelona

Tel. 93 317 02 93

Dotació: 1.500 euros i possibilitat d'edició de l'obra

Termini de presentació: 31 de març de 2007

Extensió: de 100 a 125 fulls

X Premi Mercè Llimona de Literatura infantil

Modalitat: Narrativa

Convoca: Ajuntament de Vilanova i la Geltrú, amb la col·laboració de Fundació Caixa Catalunya i

Publicacions de l'Abadia de Montserrat

Lliurament dels treballs i informació:

Oficina d'Atenció al Ciutadà de l'Ajuntament

Pl. de la Vila, 8. 08800 Vilanova i la Geltrú

Tel. 93 814 00 00. www.vilanova.cat

Dotació: 1.600 euros i edició de l'obra guanyadora

per Publicacions de l'Abadia de Montserrat

Termini de presentació: 28 d'abril de 2007

Extensió: entre 6 i 7 fulls

XVI Premis Vila de Teulada de Narrativa breu

Modalitat: Narrativa

Convoca: Regidoria de Cultura, Educació i

Patrimoni Historicoartístic de l'Ajuntament

Lliurament dels treballs i informació:

Regidoria de Cultura, Educació i Patrimoni

Historicoartístic

Av. de Santa Caterina, 2. 03725 Teulada (País Valencià)

Tel. 96 574 01 58. www.teulada-moraira.org

Dotació: 3.000 euros i publicació de l'obra premiada

per l'Ajuntament en coedició amb l'Editorial Bromera

Termini de presentació: 2 d'abril de 2007

Extensió: de 50 a 100 fulls



SERGIO AQUINDO

XX Premi de Poesia Catalana Cadaqués a Rosa Leveroni

Modalitat: Poesia

Convoca: Departament de Cultura de l'Ajuntament de Cadaqués

Lliurament dels treballs i informació:

Ajuntament de Cadaqués

c. de Silvi Rahola, 2. 17488 Cadaqués

Tel 972 25 82 00 i 972 25 81 16

Dotació: 900 euros i publicació de l'obra premiada per l'Editorial Proa

Termini de presentació: 28 d'abril de 2007

Extensió: la suficient per a un llibre.

XVI Premi Ferran Canyameres de Novel·la

Modalitat: Narrativa

Convoca: Òmnium Cultural, Delegació Terrassa

Lliurament dels treballs i informació:

Òmnium Cultural, Delegació Terrassa

C. del Portal Nou, 13. 08221 Terrassa

Tel 93 783 44 35

Dotació: 4.500 euros i publicació de l'obra guanyadora per Pagès Editors

Termini de presentació: 30 d'abril de 2007

Extensió: de 80 a 130 folis

Relació de llibres i revistes ingressades a l'entitat

LLIBRES

Carmen Borja. *Libro del retorno.* Lumen. Random House Mondadori, Barcelona, 2007.

Hermann Broch. *En la mitad de la vida. Poesía completa.* Pròleg de Clara Janés. Traducció i epíleg de Montserrat Armas i Rafael-José Días. Igitur. Poesía. Montblanc, 2007.

Agustín Calvo Galán. *Poemas para el entreacto.* Jirones de azul, Sevilla, 2007.

Mario Campaña. *Aires de Ellicott City.* Pròleg de Carlos Germán Belli. Editorial Candaya. Canet de Mar, 2006.

José Carlos Cataño. *El amor lejano. Poesía reunida (1975-2005).* Pròleg de l'autor. Reverso Ediciones, Barcelona, 2006.

Euipo del Área de Documentación del Centro Internacional del Libro Infantil y Juvenil y de ASMI. *Los miedos infantiles en la literatura para niños.* Fundación Germán Sánchez Ruipérez. Salamanca, 2006.

Jorge Farré. *¿Amor es igual al dolor?.* Entrelíneas Editores, Madrid, 2006.

J. V. Foix. *Més enllà dels preceptes.* Un llibre i un disc compacte amb dotze poemes en prosa escrits, recitats i comentats per l'autor. Edicions 62. Barcelona, 2006.

Grup d'Història José Berruelo. *Una ciutat dormitori sota el franquisme. Santa Coloma de Gramenet 1939-1975.* Ediciones Carena, Barcedlona, 2006.

Virginia Haurie. *Mujeres en tierra de hombres. Historia de las primeras colonizadoras de la Patagonia.* Ediciones Carena, Barcelona, 2007.

Clara Janés. *Los números oscuros.* XXI Premio de Poesía Barcarola. Ediciones Siruela. Madrid, 2006.

David Jou. *El laberint del temps, la simfonia de la matèria* (assaig). Viena Edicions. Barcelona, 2006.

Jesús Lizano. *Lizanote de la Acracia o la conquista de la inocencia (quinta parte).* E. Ciervo. Poesía. Barcelona, 2006.

Antonio Matea Calderón. *Gratitudinario (Antología crítica).* Biblioteca General Corona del Sul. Málaga, 2006. *Andanzas y desventuras del llamado Raspa de las Santanas.* Edició de l'autor, Barcelona, 2006. *Oscuras ediciones.* Edició de l'autor. Barcelona, 2006.

José Membrive. *El Pozo.* Ediciones Carena, Barcelona, 2006.

Maria-Lluïsa Pazos. *Jo trio el camí.* La Busca Edicions, Barcelona, 2007.

Arthur Rimbaud. *Iluminaciones.* Edició i traducció d'Antonio Colinas. Devenir Poesía. Madrid 2007.

Pedro Serrano. *Desplazamientos.* Pròleg de J. A. Masoliver Ródenas. Editorial Candaya. Canet de Mar, 2006.

Teoría psicoanalítica: reflexiones para la intervención clínica. Pablo Rivarola (Coordinador). Enric Berenguer. Roser Casalprim. Daniel Cena. Gerardo García. Alejandro Gómez-Franco, Guillermo Grubert, Montserrat Ouig. José Ramón Ubieta. Editorial UOC, Barcelona, 2006.

REVISTES

SENEZ - ITZULPEN ALDIZKARIA. Sumari: Harkaiz Cano, Kattalin Tororrika, Kristin Addis, Isaak Xubín. Número 31, País Basc, 2006.

ALGA. Sumari: Poesía: Wislawa Szymbroska, Carmen Borja, etc. Narrativa: Maria Sagüesa i Moisés Stankowich. Recordando a poetas cercanos. Número 56, Castelldefels, tardor 2006.

LA LITERATURA CATALANA I LA TRADUCCIÓ EN UN MÓN GLOBALITZAT. Sumari: La projecció de la literatura catalana dins Espanya. La presència de la literatura catalana universal a l'escenari català. Barcelona, novembre 2006.

TRADUCTORES. Sumari: M. Antònia Salvà, Carme Montoriol, M. Teresa Vernet, Carme Serrallonga, etc. Número 1, Universitat de Vic.

PARALELO SUR. Sumari: Entrevista a S. Rocagliolo, Vicente Verdú. Dossier: Panorama Perú. Poesía: Antología peruana. Número 4. Barcelona, desembre 2006.

PREMIS LITERARIS EN LLENGUA CATALANA. Sumari: Guions, Autors locals, Ajuts, Obres editades. Número 176. Barcelona, gener 2007.

QUÉ LEER. Sumari: Lecturas de invierno: Tolstói, Auster, Verne, Dickens... La última biografía de Audrey Hepburn. Número 116. Barcelona, desembre 2006.

DONES I FEMINISME. Sumari: Societat i cultura: Dones i altres cultures, Historia del feminisme, Cultura de dones. Narrativa. Poesia catalana. Biografies. Barcelona, 2006.

BABEL. Fédération internationale des traducteurs. Sumari: Albert Waldinger. Laurence Wong, Rasheed Abiodun Musa. Volum 2, número 101-102. Bèlgica, novembre 2006.

ACTAS, La novela digresiva en España. Sumari: Rodrigo Fresán: Apuntes para una teoría del modelo para desarmar. Pamela J. DeWeese: La novela digresiva y la relación autor-lector. Enrique Turpin: El Arte de perder la mirada o la subversión de un género ancestral. Puerto de Santa María 2005.

ACTAS, Guerra y literatura. Sumari: Claudio Guillén: De la muerte a la palabra. Miguel Sáez: Bombardeos aéreos. Isaac Rosa: La construcción de la memoria de la guerra civil y la dictadura en la ficción española. Puerto de Santa María 2006.

El índice de lectura, el más alto en tres años

El perfil del lector español se consolida en los rasgos de mujer, universitaria y joven que prefiere la novela y lee en castellano por entretenimiento. Los últimos datos del *Barómetro de hábitos de lectura y compra de libros*, de la Federación de Gremios de Editores de España (FGEE), muestran que el porcentaje de personas mayores de 14 años que leen libros en España se situó en el 55,5% de la población en 2006, lo que en términos de población supone 21,1 millones de lectores. De ellos, el 39,6% se declara lector frecuente al leer todos o casi todos los días, o al menos una o dos veces por semana; y el 15,9% se define como lector ocasional y lee libros al menos una vez al mes o al trimestre. El índice de lectura es ligeramente superior a la media de los últimos tres años (55,0%).

Si además se tienen en cuenta las personas consideradas no lectoras pero que afirman haber leído al menos un libro en el último año, el índice de lectura daría un salto del 55,5% al 60,8%, que elevaría la cifra de lectores que han leído al menos un libro en los últimos doce meses a 23,2 millones.

Redacción

Expansión, 25 de gener 2007

Els assistents a cursos de català es doblen en cinc anys

Els cursos dels centres del Consorci de Normalització Lingüística gairabé han doblat el nombre d'alumnes des del 2001. Unes 78.000 persones van assistir als 3.436 cursos gratuïts impartits la temporada 2005-2006, mentre que en els 2.096 cursos de la temporada 2001-2002 hi van prendre part 46.000 alumnes. (...)

Redacció

Avui, 29 de gener 2007

El Cervantes estandariza los niveles de conocimiento del español

El Instituto Cervantes ha tipificado los distintos niveles de conocimiento de los estudiantes de español, no nativos, en una extensa obra que ayudará a determinar el dominio que tienen del idioma. El *Plan Curricular del Instituto Cervantes. Niveles de referencia para el español* establece seis niveles de conocimiento (desde el A1 hasta el C2) que sustituirán a los tradicionales "inicial", "intermedio" o "avanzado" con los que se suelen clasificar en la actualidad a los estudiantes de idiomas. En el trabajo han intervenido más de trescientos profesores de español y especialistas, según han informado el director académico del Insti-

tuto, Jorge Urrutia, y el jefe del Departamento de Ordenación Académica, Álvaro García Santa-Cecilia. El plan establece los niveles de referencia para el español según las recomendaciones que propuso en el año 2001 el Consejo de Europa, informó Urrutia, quien insistió en el libro no es un método de enseñanza sino una guía que unifica los criterios de la enseñanza del español como lengua extranjera. Más datos en www.cervantes.es

Redacción

Estandarte.com, 8 de febrer de 2007

La cultura genera casi un 4% del PIB y cerca del 8% del empleo en España

La cultura y el ocio generan en España un 3,9% del Producto Interior Bruto (PIB) y un 7,8% del empleo, y el sector es el sexto más importante de la economía española. (...) Por sectores, se lleva la palma el de TV y radio (17,7% del total), seguido de la prensa escrita (16,2%), los libros (12,4%) y las ferias (10,3%), aunque el sector editorial pierde peso paulatinamente. (...)

Quico Alsedo

El Mundo, 1 de febrer 2007

Lleida exercirà la capitalitat de la cultura catalana del 2007 amb més de 1.100 actes

La ciutat de Lleida ha iniciat oficialment la seva Capitalitat de la Cultura Catalana 2007. El programa consta de més de 1.100 actes organitzats per l'Ajuntament de Lleida, altres institucions i més de 250 entitats de la ciutat. (...)

Redacció

El Temps, 9 de gener 2007

La industria editorial, en punto muerto

(...) El motivo de mayor preocupación entre los empresarios del mundo editorial español en los últimos años ha sido y sigue siendo, la falta de crecimiento continuado. La industria, dicen, está ampliamente consolidada, pero falta una clara y definitiva expansión. De hecho, el sector lleva estancado diez años, con un crecimiento anual del entorno del 1%, según los datos aportados por el último *Estudio sobre Comercio Interior del Libro en España* realizado por la Federación de Gremios de Editores de España (FGEE). Durante el ejercicio pasado, facturó 2.933 millones de euros, un 1,8% más que en 2004. Rozó los 70.000 títulos editados (un 2,6% más que un año antes) y de los 321 millones de ejemplares editados se vendieron algo más de 230 millones, casi un 3% menos que en 2004. (...)

María Jesús Pérez

ABC, 31 de desembre 2006

HEMEROTECA 68

Otro coste industrial

(...) La primera jugarreta de los editores fue rebajar el canon a cifras vejatorias, y eso alcanza cosas como el 0,05%, que constituye un verdadero fraude de ley. La segunda, negarse a considerar la posible retroactividad de la aplicación de la ley. Antes del 87, el traductor no firmaba nunca contrato por sus traducciones, y así, además de cobrar como ahora un tanto alzado irrisorio, perdía todo derecho sobre su trabajo. Hoy en día los editores siguen mayoritariamente vendiendo esas traducciones para colecciones de bolsillo, ediciones club o de quiosco, etcétera, obteniendo un beneficio limpio sobre inversiones amortizadas hace 20 y más años, de las que el traductor no tiene ni participación económica sino ni siquiera notificación. (...)

Enrique Murillo

El País, 6 de gener 2007

La propiedad intelectual, un recurso creciente

(...) España está aún muy por debajo de las posibilidades de explotación de los derechos de sus autores. Tenemos más talento del que sabemos vender, y ese talento debe ser una de las bases fundamentales para nuestro desarrollo y competitividad futura.

Por ejemplo, los editores españoles pagaron en 2005 por compra de derechos unos 170 millones de euros, lo que supone un 5,1% del total de su facturación. La venta de derechos de nuestra industria editorial –traducciones para otras lenguas o adaptaciones cinematográficas– apenas ascendió a 36 millones de euros, una cantidad insignificante para un sector que factura casi 1.900 millones de euros. Las editoriales españolas son unas grandes importadoras de textos extranjeros para traducir a nuestra lengua, pero unas mediocres vendedoras de sus derechos al extranjero. Un creciente peso internacional de nuestra cultura conllevaría un incremento en la venta de los derechos de nuestros autores, también representados por unos interesantes intermediadores, las agencias literarias. (...)

Redacción

Cinco Días, 24 de gener 2007

Voces contra la Ley de Propiedad Intelectual

Los escultores no tienen garantizado el control de sus obras públicas. Si una empresa reproduce su imagen en camisetas sólo les cabe lamentarse. Tampoco

los ilustradores se sienten seguros sobre la utilización moral de sus dibujos. (...). Los artistas visuales se sienten indefensos, quieren que se garanticen sus derechos, y ayer, arropados por 500 personas que han firmado su manifiesto, alzaron la voz para reclamar la reforma integral de La Ley de Propiedad Intelectual, de 1987, empezando por su nombre. (...)

La ministra de Cultura, Carmen Calvo, anunció el pasado mes de febrero el interés del Gobierno en trabajar en la reforma de una ley que sólo ha registrado modificaciones parciales desde su promulgación. Los artistas visuales, que acogieron con entusiasmo la noticia, decidieron actuar al ver que el asunto se demoraba. Redactaron un manifiesto y emprendieron una campaña de recogida de firmas. Más de 500 personas han apoyado de forma expresa el escrito –el pintor Ràfols Casamada, el escultor Ignacio Chillida, Luis Eduardo Aute, Rafael Canogar, entre otros nombres conocidos– y más de 20 organizaciones internacionales defensoras de los derechos de autor de más de 45.000 artistas visuales.

Lo primero que pide el sector es que se modifique la propia denominación de la ley por otra que haga mayor énfasis en la importancia del derecho de autor (Ley del Derecho de Autor y de los Derechos Conexos). También exigen protección ante los contratos abusivos y medidas para salvaguardar sus derechos sobre las obras públicas. “Es inaceptable que todavía en España puedan ser objeto de utilización especulativa, facilitando además con ello la lesión de los derechos morales”, se quejaron ayer. (...)

Redacción

El País, 1 de febrer de 2007

Libreros y editores catalanes divergen sobre el proyecto de Google

(...) A pesar de que los responsables de Google afirmaron que *sólo volcarán* en la Red libros que están libres de derechos de autor, Comas, presidente de los editores, afirma que “el concepto de dominio público de Google es muy laxo y cuando entran en una biblioteca escanean a lo bestia”. Y como muestra de sus “malas prácticas”, recuerda las demandas que Google tiene en EEUU, Francia, Alemania y “una condena en Bélgica por cinco millones de euros. ¿Se lo ha mirado la Generalitat?”. Comas defiende la digitalización, si bien “se ha de contactar con los editores y ajustarse a un trato de mercado y a la ley; y eso ya lo hablamos con Google”. (...)

Carles Geli

El País, 12 de gener 2007

Oficio de escritor

Oriol Pi de Cabanyes

La Vanguardia, 15 de gener de 2007

(...) Preguntada la gente sobre qué escogería "a la hora de recomendar una profesión a su hijo/a" la de escritor/a recoge, con la de militar (1,8) la puntuación más baja (1,9) de todas. Natural. Todos los papás y todas las mamás del mundo quieren lo mejor para sus hijos e hijas. Y lo mejor es, claro está, no sólo no exponerse mucho a morir, sino ganar también mucha pasta. Y para ganar mucha pasta, lo de dedicarse a escribir no parece lo más aconsejable. Se comprende. (...)

El retrato robot del escritor catalán seguro que ha cambiado, y mucho. Escribir puede que sea más que nada "un trabajo", sobre todo para los hoy muchos traductores a tanto la raya o para los también muchos guionistas radiofónicos o televisivos. Pero para algunos, ¡pobres de nosotros!, escribir continúa siendo mucho más que un modus vivendi, una forma de vida.

Discriminación negativa

Xavier Bru de Sala

Culturas-La Vanguardia, 24 de gener de 2007

(...) Entre los treinta y un galardonados con el llamado Nobel de las letras en lengua española, hay sólo dos mujeres, pero ni un catalán. ¿Podría ser casualidad? Podría. Pero si añadimos que el Príncipe de Asturias de las Letras, no restrictivo en materia idiomática, también ha orillado sistemáticamente a los catalanes, escriban en una, otra, o las dos lenguas, entonces la cosa empieza a verse un poco más clara. Pero si aún dudáis, leed el siguiente párrafo.

Ambos premios, el Cervantes y el Príncipe de Asturias, tienen una clara intencionalidad política. Hasta tal punto que, en el Cervantes, apenas hay excepciones en la alternancia, un año para España, el siguiente para Hispanoamérica. La política está muy cuidada, y en más de una ocasión la distribución geográfica ha pesado tanto como criterio que, a juicio de no pocos, por no decir según toda evidencia, ha dejado atrás el estrictamente literario. (...)

Al discriminarles [a Juan Marsé y Ana M. Matute], no sólo se comete un arrinconamiento a los escritores, sino un menosprecio a la contribución de Catalunya a la literatura en lengua española. De algún modo, se está negando la especificidad a la literatura catalana en castellano. Y la tiene, claro que la tiene, hasta en eso somos nación. (...)

Sin apenas excepciones, se habla cada vez menos de nuestros mejores escritores en español en los medios de comunicación de Madrid, que son los únicos altavoces cuyo sonido llega a toda España. ¿Hay alguien con firma en ellos capaz de chistar? Aquí tampoco.

Calidoscopio

Javier Tomeo

Tendències-El Mundo, 26 de gener de 2007

Durante el año 2005, los españoles gastaron en cultura una media de 242,7 euros. Esa cifra supone un incremento del 22% desde el año 2000. Parece que vamos mejorando, pero no nos hagamos demasiadas ilusiones antes de saber exactamente qué es lo que el *Anuario de Estadísticas Culturales 2006* entiende o considera cultura. Un concepto cada vez más ambiguo, y que para muchos tiene mucho que ver con el consumo. (...)

La batalla del prestigio

Hèctor Bofill

Tendències-El Mundo, 12 de gener de 2007

Un dels reptes al qual s'haurà d'enfrontar el nou equip al capdavant de la Conselleria de Cultura serà el de la recuperació del prestigi de la cultura catalana sobretot en clau de consum intern. La manca d'interès que mostra el gruix de la ciutadania per la producció dels artistes autòctons en actiu es deu a molts factors i varia segons la disciplina. (...)

El més rellevant, però, continua essent la reforma d'altres estructures de difusió: l'ensenyament, les universitats, la implicació del món privat o, directament, la intervenció en el mercat (que no s'escandalitzi cap liberal, això és el que fan totes les realitats nacionals en matèria cultural dignes d'aquest nom).

Com es transmet a Catalunya, per exemple, el llegat dels clàssics i la sensibilitat cap a l'art contemporani en el batxillerat? Com participen les universitats en la projecció dels autors catalans en actiu? Em temo que la resposta a aquestes preguntes encara continua essent massa desoladora.

CANALS DE DISTRIBUCIÓ DE LLIBRES

Lliberies	32,7%
Cadenes de lliberies	16,1%
Hipermercats	9,8%
Venda a crèdit	9,6%
Empreses i institucions	8,6%
Quioscos	5,3%
Correu	4%
Club	3,9%
Venda telefònica	3,1%
Internet	0,8%

Font: Federació de Gremios de Editoriales de España (2005)

Nuestros Autores

Esther Bartolomé-Pons

Esther Bartolomé-Pons nació en Barcelona, donde ha vivido hasta hace pocos años. Licenciada en Psicología, Filología Hispánica y Hebreo, es actualmente profesora de Lengua y Literatura Españolas.

Bartolomé-Pons ha cultivado varios géneros. Por una parte, ha publicado varios libros de ensayo, como *Miguel Delibes y su guerra constante* o *Quevedo*, así como análisis y artículos divulgativos en diversos diarios y revistas especializadas. La autora también ha hecho incursiones en la narrativa con cuentos, relatos y leyendas y en la prosa poética, que ha aparecido publicada en varios periódicos y revistas.

iShemá, Israel! (Port-Royal, 2006) es su primer libro de poemas publicado. Como el título indica, en él ha recogido sus versos más relacionados con su ser y sentir hebraicos.



Es mi amado cual lirio entre amapolas
que se yergue señor de todo el valle;
mira, altivo, las cimas de los montes
y, cual corzo, retoza entre el rebaño.
La amapola se encoge ya sin vida,
las ovejas se apartan a su paso,
mas mi amado la pisa y no la mira,
mas mi amado camina sin notarlas.
¿Qué busca entre los montes el que ciñe
corona de laurel y lleva un arpa?
¿Qué busca por el valle el que ya tiene
la tierra prometida a sus espaldas?
Lleva en su mano arras de desposado,
lleva en su cuello gargantilla de oro,
lleva en su pelo esencias de la mirra
y lleva sobre el cuerpo la hidromiel.
¿A quién busca mi amado entre las flores?
¿A quién busca mi bien entre los pastos?
Esta angustia que arde en su mirada
¿no es deseo y temor juntos prendidos?
El sudor que le mana por la frente
¿no es la fiebre y el celo contenidos?
¿A quién buscas cual corzo entre los montes?
¿A quién buscas cual lirio entre amapolas?
Mira, amado, hacia el cielo esa gacela
que pasta, solitaria, en lo más alto;
junto a la fuente, herida está la cierva...
¡Corre a buscarla! Ella está esperando.
En el fondo del bosque, en una loma,

hay un mirto brillante como estrella
que aguarda para darte sus aromas.
¿No lo has visto? ¡Ve y huele su regazo!
¡ay dodí, apresúrate! ¡Ven pronto!
Busca la cierva herida, el mirto blanco,
que sangrante de amor su pecho arde...
que en delirios de ti exuda amor...
Cura la herida, aspira la fragancia,
duerme a la cierva, corta el mirto en flor.
Y verás el milagro transmutado:
yo, la cierva... yo, el mirto... ¡Siempre yo!
¡Dodí li we-aní lo!

Mi amado y yo
(de *iShemá, Israel!*)

A tu alrededor, la brisa.
Sobre tu frente, la aurora.
Entre tus manos, la paz.
Rayos de sol en tu pelo.
La nobleza está en tu boca.
Brilla la lluvia en tu piel.
Hoy tu sonrisa es de arcángel.
Tu corazón, generoso.
La bondad es tu destino.
Gritas "amor" con los ojos.
Llevas contigo la vida.
Y tu fin son las estrellas.

Retrato de Ezequiel
(de *iShemá, Israel!*)

¿Quién eres tú que hoy llamas a mi puerta
ofrendando una palma y un racimo?,
¿quién te mostró la senda a mi morada,
cómo hallarla entre bosques y colinas?
¿Quién eres, misterioso peregrino
de la túnica blanca,
que hasta mí vienes llevando en las manos
un racimo, una palma?
¿Qué quieres, di, que buscas
en estas lejanías solitarias
donde yo vivo y sueño?
¿Traes algo para mí?
El corazón presente...
Si algún día el amor sale a mi encuentro,
ha de ser como tú:
tendrá tu mismo rostro,
y tu vestido blanco,
arrastrará una palma de martirio
y a su paso caerán gajos de uvas
... la esencia de la vida

El peregrino

(de *iShemá, Israel!*)

¿Por qué milagro verdeció la higuera
con el fruto maduro de la aurora?
¿Cuándo abrirá su flor el crisantemo?
¿Cómo será la carne derramada
por la pulpa abierta de los sueños?
Tantos años buscando entre las nubes
tu rostro, tu mirada...,
soñando mi sonrisa, suspirando...
¿Quién escuchó la voz de mi esperanza?
Un ángel de Yahvé de entre las sombras
puso su mano en mí...
y fui favorecida con tu nombre
habitando mi entraña.
Entonces sonreí...
(¿fue de incredulidad o de deseo?)
Mi sueño se ha cumplido hoy en mi seno:
te llamaré Isaac.

La sonrisa de Sara

(de *iShemá, Israel!*)

Cuando las sombras nublan los espejos
y el crepúsculo ríela ante las rosas,
cuando las lágrimas parecen grava
y ya nada se mueve sobre el mar...
entonces va hacia ti mi pensamiento,
busca en tu frente el fénix de mis horas
y en tus manos la fuerza de mis sueños.
Por ti vivo de nuevo,
recupero mis lágrimas,
mi derecho a gritar...

Es mi ser quien palpita tras los ecos
y atraviesa el espacio desde el límite
para llegar a ti...
Y soy feliz,
porque mientras tú existas
—y tu frente y tus manos sean mías—
podré seguir viviendo entre las zarzas
y sabré amar la vida.
... Pero si alguna vez ves que mis ojos
te miran errabundos y vacíos
y que apenas mis labios te dibujan
el perfil de una azul melancolía...
no lo dudes tampoco
pues será el roce alado de un fantasma,
rescoldo que dejó
la presencia fugaz de un espejismo
que aún hoy quema en mi alma.

Días de penitencia

(de *iShemá, Israel!*)

La vida sigue y pasa, los nombres, las palabras...
Nada quedará bajo el manto del tiempo.
A veces los recuerdos significan dolor,
dolor por el sinsentido y la mentira:
esa Gran Mentira cotidiana de los hombres
como única respuesta para el Miedo.
En el juego de azar que es esta vida
Yahvé castiga a los justos e inocentes
como Job, que son escarnecidos y humillados
por aquéllos que se llaman sus amigos:
“Algo habrás hecho para merecerlo”,
“Sólo tú debes ser el responsable”.
El tiempo pasa y sigue, los hechos, las personas...
Todo se muere sobre la tierra, todo.
Sólo el olvido es paz y la esperanza, Amor.
Cuando ya nada queda siempre hay una mano
tendida hacia ti
Acéptala, estréchala sin rencor.
Es el arma del olivo que te aleja
de la Soberbia (“Sólo yo lo sé”)
de la Envidia (“Lo quiero para mí”),
del Resentimiento (“Lo merezco más que tú”)
que bañaron de amargura tu existencia.
Arma de paz, alegría y perdón.
Y ya sin rencor, remontarás las dunas,
subirás a las nubes, alcanzarás el éter...
y caerás cual lluvia fértil sobre el campo.
Será el fin de los días, y el comienzo
de nuevas Eras sin más holocaustos,
la plenitud del tiempo, la victoria...
el trémulo aleteo de la Vida.

Sin rencor

(de *iShemá, Israel!*)